

Japonès

* *Roomaji*: transcripció segons el sistema *Hepburn* (へボン式)

Nivell avançat

Competència lingüística comunicativa

A. Competència pragmàtica

1. Funcions

1.1. Coneixements i informació

Identificar i identificar-se; informar; narrar; descriure (processos); afirmar, negar; anunciar; postil·lar; assentir i dissentir; classificar; comparar; confirmar la veracitat d'un fet; corroborar; desmentir; expressar desconeixement; expressar dubte.

1.2. Opiniions, creences; hipòtesis

Expressar acord i desacord; expressar i argumentar una opinió; atribuir un fet a algú; conjecturar; expressar una creença, expressar escepticisme; formular hipòtesis (sobre esdeveniments presents, passats i futurs); objectar; predir; suposar; valorar un fet (com a causa o conseqüència d'un altre, com a contingent, com a versemblant).

1.3. Propòsits d'acció: intencions, decisions, voluntat.

Expressar el propòsit, la intenció o voluntat de fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajut; oferir-se a fer alguna cosa; accedir, negar-se a fer alguna cosa; admetre; consentir; convidar; prometre, jurar; retractar-se...

1.4. Actes directius i persuasius (que tenen com a finalitat que la persona destinatària faci o no faci alguna cosa)

Donar ordres; demanar informació; demanar, sol·licitar, suplicar alguna cosa, que algú faci alguna cosa, demanar ajut; demanar confirmació; demanar consell, aconsellar, desaconsellar, recomanar; demanar i donar instruccions; demanar opinió; demanar, donar i denegar permís, demanar autorització, autoritzar i denegar autorització; restringir; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; exigir; advertir, alertar; amenaçar, intimidar; animar i desanimar; demandar; desestimar; persuadir, dissuadir; expressar el desig que algú faci alguna cosa; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'una persona; censurar; prohibir; proposar, suggerir; queixar-se, reclamar; recordar alguna cosa a una persona; reprimir, retreure, renyar.

1.5. Sentiments, actituds, estat físic i anímic

Expressar estat físic, de salut o d'ànim: admiració; decepció; afecte, estimació, amor, odi; simpatia, antipatia; alegria, felicitat, tristesa; ànim, ansietat; aprovació, desaprovació; confiança, desconfiança, escepticisme; desig; rebuig; fàstic; indiferència; dubte; esperança, desesperança; dolor, alleujament; irritació; preocupació; sorpresa; temor; tranquil·litat; menyspreu; resignació; vergonya. Acusar; defensar; excusar.

1.6. Relació social; actituds envers les altres persones

Presentar/-se i respondre a una presentació; saludar, respondre a una salutació, demanar de transmetre una salutació; acceptar excuses; acomiadar-se, respondre a un acomiadament; convidar, acceptar o declinar una invitació; agrair, respondre a un agraïment; atreure l'atenció; demanar disculpes i perdó, perdonar; donar, acceptar i refusar excuses; donar la benvinguda; expressar aprovació; expressar condol; felicitar i respondre a una felicitació; interessar-se per algú o per quelcom, respondre a mostres d'interès; lamentar; compadir-se; insultar; fer compliments.

2. Competència sociolingüística

Atès que la llengua és un fenomen sociocultural que incideix en la forma en què les persones es comuniquen i que comporta una manera de veure i d'entendre el món, cal posar l'accent en els aspectes de l'ús de la llengua, que es relacionen amb aquest fenomen i que conformen la competència lingüística. A continuació es llisten els aspectes que caldrà incorporar en el curs del procés d'ensenyament-aprenentatge d'aquest nivell:

2.1. Marcadors lingüístics de relacions socials que reflecteixen les diferències en l'estatus de les persones interlocutores, la proximitat de la relació i el registre del discurs i es manifesten en:

- La selecció i l'ús de les salutacions de rebuda, presentació, comiat.
- La selecció i l'ús de formes de tractament, formal, informal, familiar i honorífic.
- Les convencions en els torns de paraula.

2.2. Fórmules de cortesia que varien d'una cultura a una altra i la inadequada aplicació de les quals entrebanca o impossibilita el funcionament dels principis de cooperació i pot comportar malentesos interculturals.

2.3. Introducció d'expressions de saviesa popular - component significatiu de l'aspecte lingüístic de la competència sociocultural - i actualment, grafits, eslògans publicitaris a la televisió o a la vestimenta, i plafons als llocs de treball, amb la mateixa funció.

- Refranys
- Expressions idiomàtiques
- Cites

2.4. Diferències de registre referides a diversos usos de la llengua en contextos diferents:

- formal
- estàndard
- informal
- familiar
- honorífic

2.5. Introducció al reconeixement d'alguns indicadors lingüístics de procedència geogràfica, grup professional, social, generacional. Aquests indicadors poden ser de:

- lèxic
- accent
- aspectes paralingüístics
- llenguatge corporal

B. Competència discursiva

El text com a unitat mínima de comunicació.

1. Organització del discurs

1.1. Adequació al context

Relació del text amb la situació de comunicació.

1.1.1. Els indicis situacionals: lloc, canal, persones interlocutors i relació entre ells.

1.1.2. Funció comunicativa del text.

1.1.3. Tipus de text i format.

1.1.4. Varietat i registre.

llengua oral:

- L'ús de l'honorífic en la tercera persona (als pares del parlant).
- Coherència: concordança dels verbs i substantius del registre honorífic; absència de algunes partícules en informal o formal, ús d'oracions abreviades en informal. (*Yatte mireba?*)
- Canvi de registres: de l'honorífic al formal, del formal a l'informal segons la confiança, amistat o circumstància; de l'informal al formal/ honorífic, segons la circumstància.

llengua escrita:

- L'ús de l'honorífic en la tercera persona (als pares del parlant).
- Concordança del registre formal i coherència en honorífic de forma adient.

1.1.5. Tema: enfocament i contingut.

1.2. Coherència textual

El text com a unitat global de significat.

1.2.1. Pertinència del contingut.

Selecció de contingut rellevant. Idees principals i idees secundàries.

1.2.2. Estructuració del contingut.

Ordenació lògica de les idees.

1.2.3. Selecció de les estructures morfosintàctiques i del lèxic adequats.

1.3. Cohesió textual

Organització interna del text. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual. Relacions sintàctiques i semàntiques (fenòmens gramaticals i lèxics) que connecten els enunciats d'un text entre sí.

1.3.1. Inici del discurs

- Mecanisme iniciadors (presa de contacte): *sate, dewa/jaa, anone*
- Introducció del tema: l'oració amb la partícula *ga* *Chotto okikishitain desu ga.; to ieba Nagasaki to ieba.*
- Tematització: *jitsuwa, sassoku desu ga*

1.3.2. Desenvolupament del discurs

- Desenvolupament temàtic
- Manteniment del tema
- El-lipsi: *Chotto..., Sono hi igai wa ippai desu ga...*
- Repetició emfàtica: *chigau chigau, nankaimo nankaimo*
- Reformulació. Paràfrasi: *wakariyasuku ieba, iwayuru.* Aclariments *sunawachi.*
- Èmfasi: inversió, focalització, repetició.

Expansió temàtica

- Enumeració: *...o hajime, tsuide...*
- Exemplificació: *...to iu fuu ni, nado /nanka... demo, ka nanika /ka nanka, ...nja nai ka...*
- Al·lusions, referència, cites i evocacions: *...no yooni, ...kara wakaruru toori..., ...to dooyoo ni, ... ga osshatta yooni.*

- Definició: ...o...to iu, ... wa ...no koto da.
- Focalització del tema: *mondai wa, Osoroshii koto ni*.
- Reforç: *yoosuru ni*.
- Contrast: *koreni taishite, ippoo...*, *shikashinagara*.
- Introducció de subtemes: *sono hanmen, sono ippoo de*.
- Personalització, comentaris personals: *kore wa watashi no kojintekina iken desu ga, watashi nari no iken desu ga*.

Canvi temàtic

- Digressió: *hanashi wa kawarimasu ga, sate, tokorode*.
- Recuperació del tema: *sakki no kotodakedo...*, *hanashi o moto ni modoshimasu ga*.

La connexió: ús d'elements d'enllaç i organització del text.

- Connectors textuais
- Addició, suma: *mata; tadashi, tada*.
- Disjunció: *aruwa, soreto, matawa*.
- Conseqüència: *sokode, shitagatte*.
- Causa: *sonotame*.
- Condició: *man ga ichi*.

1.3.3. Conclusió del discurs

- Resum /Recapitulació: *sono kekka, sorede /de*.
- Indicació de tancament textual: *korede, kore o motte, jaa konohen de*.

1.3.4. Discurs oral: Iniciació i manteniment (recursos específics).

- El torn de paraula: presa, manteniment i cessió: *Chotto ima yoroshii desu ka? Nee nee, chotto*.

- Paper de la persona interlocutora

Demostració de la comprensió: *Hee., Fuun., Soo iu wake desu ka., Soodatta no., Soo deshoo ne., Naruhodo*.

Petició d'aclariments: *Sorede?, De?,...to iu to?, ... tte?, ... tte dooiu koto?*

Verificació d'informació: *...deshita ne?*

Dubte: *Uun, soo kana?, Soo wa ittemo..., Soodeshoo ka?*

Desacord: *Datte..., Sonna*.

Recursos dilatoris: ús de mots falca. *Sonoo. // Maa sono...*

Autocorrecció, rectificació, expressió de dubte: *Osoraku // Jitsu wa... // Sore wa soo da ga...//...nodewa naidaroo ka*.

L'entonació com a recurs de cohesió del text oral: Ús dels patrons d'entonació. *Aa, soo desu ka* (afirmació); *Aa, soo desu ka?* (desacord, dubte).

1.3.5. La puntuació com a recurs de cohesió d'un text escrit: usos dels signes de puntuació.

2. Textos i àmbits d'ús

2.1. Expressió i interacció oral

2.1.1. Converses de caràcter col·loquial i transaccional.

2.1.2. Converses de caràcter formal o semi-formal.

2.1.3. Monòlegs espontanis o preparats, adreçats a una audiència: narracions de fets, experiències; exposició argumentada d'idees i presentacions de temes d'interès general no especialitzat.

2.1.4. Participació en tertúlies i debats.

2.1.5. Participació en activitats d'aprenentatge i d'avaluació (presentacions d'un tema d'interès personal o professional, debats, simulacions, enquestes, entrevistes...)

2.1.6. Anuncis publicitaris.

2.1.7. Participació en *xats, blogs*, i altres mitjans que ens ofereixen Internet i les TIC.

2.2. Expressió i interacció escrita

- 2.2.1. Cartes formals: de sol·licitud, acceptació, reclamacions, queixes...
- 2.2.2. Escrits personals, informes i articles relacionats amb els estudis o la feina.
- 2.2.3. Formularis de reclamació, comunicat d'accidents o sinistres.
- 2.2.4. Articles d'opinió (cartes al director, revista de l'escola...)
- 2.2.5. Prendre apunts i fer resums.
- 2.2.6. Escriitura creativa (cançons, poemes, contes, altres textos literaris...).
- 2.2.7. Activitats d'aprenentatge i avaluació (crítiques d'espectacles, narracions, escriptura creativa, col·laborativa...)
- 2.2.8. Participació en *xats*, *blogs*, *moodle*, etc. i altres mitjans que ens ofereixen Internet i les TIC.

2.3. Comprensió oral

- 2.3.1. Reportatges, dibuixos animats i pel·lícules emesos per ràdio o televisió, en llengua estàndard sobre temes de la vida quotidiana.
- 2.3.2. Espectacles en directe (teatre, cinema, comentaris esportius, cançons...) en llengua estàndard sobre temes de la vida quotidiana.
- 2.3.3. Conferències i xerrades, com a activitat d'aprenentatge o en situacions de l'entorn social i laboral de l'estudiant.

2.4. Comprensió escrita

- 2.4.1. Diaris i revistes.
- 2.4.2. Textos literaris (novel·la, assaig, poesia...).
- 2.4.3. Manuals d'instruccions, catàlegs i prospectes.
- 2.4.4. Tires còmiques i acudits.
- 2.4.5. Anuncis publicitaris.
- 2.4.6. Diccionaris monolingües, gramàtiques i enciclopèdies.

2.5. Mediació oral i escrita

- 2.5.1. Fer d'intermediari/ària en transaccions i situacions socials per a amistats, família, col·legues professionals, convidats estrangers...
- 2.5.2. Resum de l'essencial d'articles de diaris i revistes.
- 2.5.3. Resum d'una xerrada o conferència sobre temes d'interès general o relacionats amb l'àmbit acadèmic o professional de l'alumne.
- 2.5.4. Traducció de fragments d'articles en diaris i revistes; de novel·les, poemes i textos no especialitzats.

C. Competència lingüística

1. Lèxic i aspectes semàntics

1.1. Repertoris lèxics: reconeixement i utilització (producció i comprensió) en els contextos a què es refereixen els objectius especificats per a aquest nivell.

1.2. Onomatopeies: expressen so (*giseigo*): *zaazaa*, *geragera...*; expressen estat (*gitaigo*): *dokidoki*, *pikapika...*

1.3. Frases fetes, dites i refranys

1.3.1. Frases fetes:

- Amb parts del cos (*Te o nuku*).
- Amb *ki* (*ki ni naru*, *ki ni iru*).

1.3.2. Refranys:

- Amb paraules relacionades amb animals (*Kaeru no ko wa kaeru*).

• Refranys amb mots arcaics (*I no naka no kawazu taikai o shirazu*).

1.4. Abreviatures: nom del país en un *kanji* (ㇿ: França)

2. Morfosintaxi

Elements constituents de l'oració

2.1. El substantiu

2.1.1. Sufixos comptadors - classificadors: *fukuro, chaku, hako, tsuu...*

2.1.2. Números en pronunciació japonesa: *hito fukuro...*

2.1.2. Substantius formals (*keishikimeishi*): *wake, bakari, hodo...*

2.2. El verb

2.2.1. Tipus de verbs

• Vi. que expressa canvi: *hiromaru, fukamaru, uwamawaru...*

• Diferents usos de verb *suru*: valor (*3man-en wa suru.*), onomatopeies (*irairasuru*)...

• Verbs auxiliars: *kiru, au, sobireru, kakeru, komu, nuku...*

• Verbs auxiliars en negatiu: *kanenai...*

• Verbs honorífics (*sonkeigo*): *okoshininaru...*

2.2.2. Temps i aspecte

• Forma negativa (*ikazu*).

• Forma negativa de voluntat (*ikumai*).

• Forma negativa arcaica (*ikazaru*).

• Forma imperativa negativa (*ikuna*).

2.2.3. Veu: diferenciar entre l'ús honorífic, passiu i potencial (*ikaremasu*); causativa per demanar el permís (*sasetemoraenai*).

2.3. La partícula

• Exemple (*nado, toka*).

• Dubte o suposició (*kana*).

• Emfàtic (*koso, sae*).

• Fixar l'àmbit (*ni kakete, ni watatte, kagiri, ni itarumade*).

• Objecte (*ni taishite*).

• Modal (*ni yotte*).

• Causa (*tame, okagede, seide, ni yotte*).

• Mediació (*o tooshite, to tsuujite*).

• Tema (*o megutte, ni kanshite*).

• Limitació (*bakari*).

• De lloc (*ni oite*).

2.4. Els adverbis

2.4.1. Tipus d'adverbis

• Inductiu: *mochiron, yahari, tabun, tashikani, jissai, narubeku, tonikaku, mazuwa, mata, tokuni...nai, nantonaku, nakanaka...nai, tashika, ittai, sorosoro, nidoto...nai, tsui, zettaini, kesshite...nai, betsuni...nai, tamani, zehi, motomoto, kitto, yagate, tokuni, tatoeba, nazeka, mettani...nai, sorezore, chittomo...nai, doomo, chotto, sekkaku, tada...dake, toozen, sasugani, tamatama, izentoshite, sahoto...nai, kimatte, yatto, yooyaku, sudeni, goku, sappari...nai, akirakani, mattaku, sassoku, daiichi, dooka, masani, ikanimo, nakademo, mohaya.*

• Grau: *zutto, motto, sarani, sugu, zuibun, choodo, warito, tatta, kanari, hobo, juubun, kekkoo, taitei, yori, tabitabi, hijooni, sootoo.*

• Modal: *tootoo, kaette, kichinto, shidaini, dondon, masumasu, totsuzen, iroioto, hakkirito, daitai, sukkari, shibushibu, tsugitsugini/to, yokumo warukumo, ichioo,*

shuushi, sutto, wazawaza, shirazushirazu, jojoni, ooini, bimyooni, nyojitsuni, satto, tantekini.

- Adverbis demonstratius (*koo, soo, aa*) amb verb *iu* per la manera (*kooitta koto*).
- Adjectius demonstratius (*konna, sonna, anna*) amb *fuu*. (*Anna fuu ni wa ikanai*).
- Adjectius demonstratius (*konna, sonna, anna*) amb *ni* per emfatitzar: (*Konnani joozuni dekita*)...
- Adjectius demonstratius (*kono, sono, ano*) amb *yoo*. (*Konoyooni shite*)

L'oració

2.5. L'oració simple

2.5.1. Estructura de l'oració

- Declarativa afirmativa i negativa: *monoda* (*Toki no tatsuno wa hayaimonoda*); *ni suginai* (*Kore wa okusoku ni suginai*); intenció negativa *tsumori wa nai* (*Toobun yameru tsumori wa nai*); tendència (...*sezuni wa irarenai, ...yootosuru, gachi, gimì*); obligació (*ikazaru o enai, ikubeki da*); negatiu parcial *nai kotowa nai* (*Asa hayaku okirarenai kotowanai*).

2.6. L'oració composta

2.6.1. La subordinació

- Oracions subordinades substantives: l'estructura *toiu* (*Hashio tsukatte taberu toiu shuukan wa...*); *toiu kotoda* (*Matsuri ga aru toiu kotoda.*); accepció (...*o...toiu*); preveure el resultat (*Atode kookaisuru kotoninaru*); estructures amb *wake* (*ikuwake ga nai, sooiu wake janai, asonde bakari iru wakeniwa ikanai...*); explicativa amb dubte (*dareka iru yoono ki ga suru...*); intenció (...*shiyoo ka to omotte iru, ...suru tsumori wa nai...*); èmfasi en el seu grau (*Ikani taihen ka ga wakatta.*).
- Oracions temporals: *te hajimete* (*Hitorigurashi o shite hajimete...*); *yoo to shita/suru toki* (*Tabeyoo to shita toki...*); *sai* (*Nyuujoosuru sai niwa...*); *to tomoni* (*Igaku ga shinposuru to tomoni...*); *to dooji ni* (*Seichooshiteiku noto dooji ni...*).
- Oracions condicionals: verb forma *te itara* (*Moshi sokoni itteitara...*); dos canvis paral·lels *ba suruhodo* (*Benkyoosureba suruhodo...*), *ni tsurete* (*Kazu ga fueru ni tsurete...*), *ni shitagatte* (*Seichoosuruni shitagatte...*); *te minakutewa* (*Tabeteminakutewa...*).
- Oracions causals: motiu *karaniwa* (*Nihon ni kita karaniwa...*); motiu emfàtic *karakoso* (*Kitaishiteiru karakoso...*), *dakeni* (*Yoku tsukau mono dakeni...*); origen *tokorokara* (...*surutokorokara...*); causal negatiu *bakarini* (*Yoku minakatta bakarini...*).
- Oracions finals: *uede* (*Shigoto o suru uede...*).
- Oracions concessives: *monono* (*Sotsugyooshita monono...*), *nimo kakawarazu* (*Kaze o hiiteiru nimo kakawarazu shigoto ni itta.*).

2.6.2. La coordinació

- Oracions conjuntives: dues aspectes *to doojini* (*Chooshodearu to doojini tanshodemaru*); emfàtic *dokoroka, bakari dakedenaku* (*Samukunai dokoroka asebamuhodo da. Mite tanoshimu bakari denaku jibun demo yattemiru*).
- Oracions juxtaposades: contrast *noni taishite* (*Josei wa ...noni taishi danse wa...*).
- Oracions disjuntives: *moshikuwa, matawa* (*Getsuyoo ni suru ka, moshikuwa /matawa suiyo ni shimashooka*), *aruwa*.
- Oracions adversatives: dues coses contradictòries *nagara* (*Karada ni warui to shitteinagara*); contradir *karato itte* (*Amerikani sundeirukaratoitte...*); completament advers *dokoroka* (*Yokunaru dokoroka...*), *towa gyaku/hantai ni*.

3. Ortografia i aspectes gràfics

3.1. Els caràcters xinesos (*kanji*). El seu ús. L'aprenentatge de caràcters xinesos.

- Els radicals. La seva posició.
- La lectura xinesa (*on-yomi*) i la japonesa (*kun-yomi*) dels caràcters.

- La cal·ligrafia. Ordre dels traços.

4. Fonètica i fonologia

4.1. Sons i fonemes vocàlics

- Caiguda de vocal: *i* de *ki, shi, chi, hi* i *bi* (*shkibetsu, ksha*); *u* de *ku, su, tsu, fu* i *pu* (*hakshu, htsudan*); una de dues vocals iguals en algunes paraules (*taikukan*); una de dues vocals final de la frase (*arigato*); la primera vocal *a/o* de dos caràcters iguals seguits (*kkanakucha, kgoro*).
- Reducció: *tokoro-toko, konoaida-konaida...*
- Allargament de vocal davant la partícula que cau (*Mee tsubutte*).

4.2. Sons i fonemes consonàntics: afegir consonat o *n* (*suggoi, sonomanma*).

4.3. Processos fonològics

- Ensordiment: *h* en *ha, hi, he* i *ho* (*hitteki*); *n* davant la vocal (*tan'i*).
- Canvi de so: *ni, no, ra, ri, ru* i *re* a *n* (*ichinchijuu*); *rewa/ba* a *rya* (*sorya naiyo*); *tewa/ba* a *cha* i *ja* (*necha dame*); *kereba* a *kya* (*ikanakya*); *te/de shimau* a *chau* i *jau* (*tabechau*); *teoku* a *toku* (*keshitoite*); *teageru* a *tageru* (*yattageru*); *shu/ju* a *shi/ji* (*shijitu*); afegiment de *k* davant *ka* (*dokka ikoo*); *toiu* a *tteyuu* (*Hamazaki tteyuu hito*); *nado* darrere *V* a *nante* (*Zenbu taberu nante dekinai.*); *mono da* a *monda* (*Jikan no tatsu no wa hayai monda.*).

4.4. Accent, ritme i entonació

- L'accent tònic en paraules amb doble consonant: *k, s, t, p, sh* i *ch*. (*ippai/ippái*)
- Detectar el consentiment pel ritme i accent: ritme lent i l'última vocal llarga per mostrar dubte (*Soo da nee.*) i ràpid amb l'accent a la partícula final *ne* per afirmar (*Soo da ne*).